

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 133/2022
26.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца ЈП "Електропривреда Србије" Београд, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Кашић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 562/21 од 30.09.2021. године, у седници одржаној 26.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 562/21 од 30.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 562/21 од 30.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 1032/19 од 22.03.2021. године, ставом првим изреке, стављено је ван снаге решење јавног извршитеља за подручје Основног суда у Сремској Митровици Јелене Јевтић И Ивк ../19 од 02.07.2019. године, у обавезујућем делу (став први изреке). Делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати појединачне месечне износе почев од износа за месец јун 2018.године, закључно са износом за месец март 2019.године, са каматом за сваки појединачни износ, како је изреком наведено (став други изреке). Одбијен је тужбени захтев за износ од по 150,00 динара на име дуга по рачунима за март, април и мај 2018.године, као и за тражену законску затезну камату на одбијајући део, као неоснован (став трећи изреке). Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 37.256,85 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, а у преосталом делу захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка је одбијен (став четврти изреке).

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 562/21 од 30.09.2021. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда, а одбијен је и захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену посебне ревизије из члана 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. Не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права, у погледу примене члана 17. Закона о облигационим односима и члана 26. и 62. Уредбе о условима испоруке електричне енергије. Испуњеност услова за примену наведеног материјалног права оцењује се у сваком конкретном случају, зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или разматрања правних питања од општег интереса. Уз ревизију тужена није приложила судске одлуке из истог или сличног чињеничног или правног односа у коме је другачије одлучено, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначењем судске праксе, а одлуке које је тужена приложила уз ревизију односе се на правни однос са другим јавним предузећем и то – ЈКП "Водовод и канализација".

Из тог разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 02.09.2019. године, а вредност предмета спора је 18.397,22 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**